

UZVARAS CELŠ

Lai kraksts iznāk trīs reizes nedēļā: trešdienās, piektdienās un svētdienās

Redakcija Livānos, Rīgas ielā 33. Tālruni: redaktoram 41, redakcijai 58. Numurs maksā 10 kapeikas

Latvijas Komunistiskās partijas Livānu rajona komitejas un Livānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes orgāns

Nr. 83 (881)

Svētdien, 1956. g. 15. jūlija

7. gads

Rupjās un sulīgās barības sagatavošana — patreiz vissvarīgākais uzdevums

Ātrāka lopkopības produktivitātes kāpināšana — lauku darbaļaužu pirmais uzdevums.

Stājoties socialistiskajā sacensībā ar Preiļu un Krustpils rajonu darbaļaudīm, mūsu rajona kolchoznieki, kolchoznieces, mašīnu-traktoru stacijas mehanisatori un lauksaimniecības specialisti uzņēmās saistības strauji palielināt piena, gaļas un citu lopkopības produktu ražošanu. Šo saistību sekmīgas izpildes priekšnoteikums ir radīt stingru lopbarības bāzi.

Patreiz iestājies pats karstākais darba posms — siena pļauja un savvaļas zāļu skābēšana. Ātri un bez zudumiem nopļaut pļavas, sagatavot pēc iespējas vairāk skābbarības — galvenais un neatliekamākais rajona kolchozu, komplekso brigāžu, lauksaimniecības specialistu un visu lauku darbaļaužu uzdevums.

Pareizi šo uzdevumu novērtējuši kolchozu „Molodaja gvardija”, „Brīvais zemnieks”, Vorosiļova vārdā nosauktā un Leņina vārdā nosauktā lauksaimniecības arteļa biedri. Šie kolchozi organizēti uzāka siena pļauju un vienlaikus sagatavo arī skābbarību. Uz 10. jūliju tie jau ieskābētas 70—80 un vairāk tonnas. Ar katru dienu darbs vērsas plašumā.

Par nožēlošanu to nevar teikt par visiem rajona kolchoziem, jo tādos kā Kaļiņina vārdā nosauktajā, „Čiņa” un dažos citos līdz 10. jūlijam nebija aizskarts neviens hektars dabisko pļavu, nebija sagatavota neviens tonna skābbarības.

Lai gan ir visas iespējas skābbarībai izmantot savvaļas zāles, tamēr kolchoza „Dzimtene”, Maļenkova vārdā nosauktā un Oškālna vārdā nosauktā lauksaimniecības arteļa vadošie darbinieki pilnīgi aplami iebilst, ka darbs, kas jāieliek savvaļas zāļu skābēšanā, pazaudēts vērtīgi.

Tādu kolchozu vadītāju, lauksaimniecības specialistu un mašīnu-traktoru stacijas darbinieku bezatbildības rezultātā jūlija 10 dienās dabiskās pļavas rajonā nopļautas tikai par 8,8 procentiem, sētie zālāji — par 15,8 procentiem un skābbarības sagatavošanas plāns izpildīts tikai par 9 procentiem.

Tālāk šāda atpalcība nedrīkst turpināties. Tas var novest pie nopietniem siena un skābbarības kvalitātes zudumiem. Tātad, nekavējoties ne dienu, siena pļaujai un skābbarības sagatavošanai jāpieņem masveida raksturs.

Lat šo uzdevumu sekmīgi veikt, nepieciešams uzlabot mašīnu-traktoru stacijas tehnikas un kolchozu pļaujmašīnu lietderīgu izmantošanu. Jāņem vērā, ka mūsu MTS un kolchozi ir pilnīgi apgādāti ar nepieciešamajām mašīnām. Tātad kolchoziem ir iespēja veikt siena pļauju 10—15 dienās.

Šogad jāpanāk augstāk kvalificēta visu veidu mašīnu-traktoru stacijas tehnikas izmantošana nekā pagājušajā gadā un it sevišķi skābbarības sagatavošanā. Esošās skābbarības tvertnes, kur tās vēl nav iztīrītas, nekavējoties jāiztīra. Plaši jāizvērs jaunu skābbarības tvertņu un tranšēju celtniecība. Nekādā ziņā nav pieļaujama skābēšana netīrās bedrēs, jo tas būtu vērtīgs darbs. Mašīnu-traktoru stacijai jānodrošina darbs katram skābbarības griezējam katru dienu. Tiem jāstrādā augstāzīgi un kvalitatīvi.

Lai darbs veiktos nepārtraukti, kolchozos nepieciešams no katras kompleksās brigādes izdalīt cilvēkus tikai skābbarības sagatavošanai. Šie strādnieki jānodrošina ar nepieciešamo inventāru un transportu.

Lopbarības sagāde — neatliekamais darbs, kas sakrīt vienlaikus ar vairākiem citiem tikpat neatliekamajiem uzdevumiem kolchozu saimniecībā. Tāpēc arī patreiz nepieciešama īpaši laba darba organizācija. Nekādā ziņā, lietderīgi un noteikti jāsadala darba spēks katrā kompleksajā brigādē, katrā posmā. Katram kolchozam un brigādei jābūt labi pārdomātam darba plānam, kurā jāparedz pareizs darba spēka izvietojums, tehnikas un inventāra sadale, lai visi lauku darbi veiktos kompleksī un organizētī.

Lopbarības sagādē jāiesaista visi darba spējīgie kolchoznieki, plaši jāpielieto materiālās ieinteresētības princips, jāizsniedz premijas darba pirmrindniekiem.

Lai sekmīgi veiktu lopbarības sagādi un nodrošinātu sabiedrisko ganāmpulku ar rupju un sulīgu barību pietiekošā daudzumā, nepieciešams organizēt virzošu un iespaidīgu socialistisko sacensību kolchoznieku, kolchoznieču un MTS mehanisatoru vidū par labāku un ātrāku lopbarības sagatavošanu, lai uz katru liellopu tiktu sagatavots ne mazāk kā 20 centneru rupjās barības un 10 tonnas skābbarības.

MŪSU RAJONĀ

Pildās skābbarības tvertnes

Kolchozā „Brīvais zemnieks” skābbarības sagatavošanai izmanto visas savvaļas zāles. Applaujot grāvmalas, laukmalas un krūmājus, kolchoza ļaudis savāc ievērojamu daudzumu zaļās masas. Darbs labi organizēts. Zāles nekavējoties pieved pie skābbarības griezējiem un tvertnes piepilda īsā laikā, lai saglabātu skābbarības kvalitāti. Patreiz jau ieskābētas vairāk kā 80 tonnas.

Kolchoza darbarūki apņēmušies ieskābēt ap 500 tonnu savvaļas zāļu. Turpinot darbu tādos pašos tempos kā līdz šim, viņi savu apņemšanos arī izpildīs.

Sagatavo un tīra tvertnes arī kukuruzas un mистра skābēšanai.

E. Kāršenieks

Kolchozā „Strauts”

Skābbarības sagatavošana visrosīgāk veicas 2. lopkopības brigādē, ko vada b. Puntuzis.

Skābbarību sagatavo no savvaļas zālēm. Darbā aktīvu līdzdalību ņem arī kolchoza lopkopes. Īpaši čakla strādniece ir kolchoza labākā slaucēja L. Silava.

Skābbarības sasmalcinātājam — jaunajam traktoristam Albertam Ūdrasolam arī darba pilnas rokas. Jāuzrauga traktors, lai ne mīkli nepārtūktu skābbarības masas straume bedrē.

Pie griezēja izveicīgi lokās vairāki kolchoznieki, bet citi pieved zaļās masas vezumus. Čakli šajā darbā piedalās J. Golubovs, M. Ūdrasola, H. Čivča, M. Grugule un vairāki citi.

Kolchozā jau ieskābētas pāri par 60 tonnas.

M. Freivalds

Livānu rajona kultūras nama agitbrigāde šovasar jau viesojusies kolchozos „Strauts”, „1. Maijs”, „Draudzīgais maijs”, Vorosiļova vārdā nosauktajā, Čapajeva vārdā nosauktajā un vairākos citos lauksaimniecības arteļos.

Visur kultūras darbinieki sagaida ar pelnītu atzinību, jo agitbrigāde ar labi pārdomātu programmu lauku darbaļaudīm pēc dienas darba sagādā patīkamu atpūtu.

Attēlā: agitbrigādes estrādes orķestris kolchoznieku vidū.

A. Svilpes foto

CELTNĒM arvien vairāk būvmateriālu

Tuvu Livānu kūdras purvā piespiedusies mūsu rajona rūpkombinata ķieģeļu rūpnīca. Jau vairāk kā divus mēnešus diendienā kūp tās dūmeņi, pie ķieģeļu krautuvēm mainās patērētāju mašīnas, kas aizved gatavo produkciju uz celtnēm.

Vingru, spēcīgu roku dzīta lāpsta atdala vienu māla kārtu no otras. Simtlem gadu zemē sagulušos iežus racēji b. Matvejevs un brāļi Bortņikovi samet vagonetēs un no karjera nogādā līdz ķieģeļu presei. Nav viegli to veikt, kad vasaras saule dedzina augumu, bet jaunieši, saules tveicē iedeguši, brūni kā viņu raktais māls, dara to ar prieku.

Nojumē, kur uzstādīta ķieģeļu prese un lokomobile, šņāc tvaiks, zib siksas, raiti cilājas b. F. Fedina, A. Ananjeva lāpsta, padodot māla un smilts mālsījumu uz transportiera, kas sagatavoto materiālu nogādā preses mālu mālsītājā. Nepārtraukti, acimredzot no preses slid arī brūna masa, kas ieguvusi četrcantīga guloša staba veidu. Atgriezējas b. Siljivanova un Martinova uzmanīgi seko slidošajai masai. Veicīgs rokas nospiediens un ķieģeļu

pāris nogriezts ceļo tālāk vagonetē.

Vieglī dun šaursliežu ceļi, pārvietojot vagonetes ar ķieģeļu krāvu uz nojumēm. Atdzinēja darbus velo b. Lojāns, Jeromejeva un Nikiforova. Pagaidu kaltētavās čakli strādā bb. Matvejeva un Goldova, nokraujot ķieģeļu notelktās vienveidīgās grēdās. No šejienes pakāpeniskas izkalšanas kārtībā ķieģeļi nokļūst apdedzināšanas krāsnī.

Vienā maiņā b. J. Vajuka vadītā ķieģeļu sagatavošanas brigāde izgatavo 7—9 tūkstoši ķieģeļu, maiņas normu izpildot par 120—150 procentiem.

Ieejot ķieģeļu apdedzināšanas šķūnī, mūs pārsteidz lielā ķieģeļu apdedzināmā krāsnī. Pareizāk sakot, tā neizskatās pēc krāsnis, bet gan lielas tvertnes ar atsevišķiem nodalījumiem. Vienā laikā šajā krāsnī var apdedzināt ap 42—44 tūkstoši ķieģeļu.

Šodien te iekšpusē valda klusums, jo krāsnis nodalījumi visi piepildīti. Tikal apdedzināšanas darbu vadītājs b. Lukjanskis pārbauda un regulē karsto gāzu iekļūšanu atsevišķos nodalījumos.

Apjautājoties uzzinām, ka ievietotie ķieģeļi virmojošā karstumā, kas dveš pretī no krāsnis, tiek dedzināti septiņas dienas, līdz tie iegūst sarkanu krāsu un izturību.

Pēdējās divās krāsnis maiņas ķieģeļu rūpnīcā mūsu rajona celtniecībai deva 86 tūkstošus celtniecības ķieģeļu. No sezonas sākuma sarāžots pāri par 200 tūkstošiem ķieģeļu.

Apskatot gatavās produkcijas novietnes redzam, ka ķieģeļu tikpat kā nav. Tie visi jau aizvesti gan uz pilsētas, gan kolchozu celtniecības objektiem.

Rūpniecības kombināts iepilnājis šovasar izgatavot vienu miljonu ķieģeļu, bet šo daudzumu varētu ievērojami palielināt, ja tagad savlaicīgi uzceltu pagaidu žāvētavas nojumes pietiekošā daudzumā un māla sagatavošanas darbus mehanizētu, tad ķieģeļu rūpniecībai nevajadzētu strādāt sezonveidīgi, bet gan cauru gadu. Tas ir iespējams un nepieciešams, jo straujā celtniecība, kas neapklust arī ziemā, prasa celtniecības materiālu — ķieģeļus.

J. Leja
M. Solovjovs

